

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XXXIIII. Van H. Gouaerdt van Duynen, ende by wat oorsaecke dat
hy cranck van hoofde was gheworden.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

Euangeliums hadden ghedraghen / oock ghelycke-
lijck deur het martyrie souden comen om te ont-
fanghen den loon van hunnen arbeyd.

C A P I T T E L X X X I I I .

Van H. Gouaerd van Duynen, ende by wat oor-
saecke dat hy cranck van hoofde was ghe-
worden.

H. Gouaerd ghehoemt van Duynen / te Goz-
com ghebozen / heeft tot vader ghehadt ee-
nen Dierick gheheeten / eenen goeden Godt-vruch-
tighen man / de Welcke al was hy slecht ende on-
gheleerd / hadde te Gozcom ghesticht een Capelle
ter eeran vande Moeder Godts Maria ten melaet-
schen / ende dat eens-deels van sijn eyghē goedt / ende
eens-deels van middelen by sijn sorgh-vuldigheydt
vergadert. Gouaerd de sone naer de eerste begin-
selen vande Latijnsche tale naer Parijs ghesonden
zynde / heeft al-dær de vrye consten ende met eenen
de sprake gheleert. Maer sijn meeste sorgh was/
hoe dat hy sijn leuen aller-best soude moghen aen-
stellen. Want tot hem ghenomen hebbende eeni-
ghe sijns ghelycken mette welcke hy sijn studien en-
de oeffeninghen der Godt-vruchtigheydt commu-
niceerde / leefde al-soo dat ghy soudt gheleght heb-
ben dat hy meer was een heremijt oft monick / dan
een wereldlyck persoon. Voordts heeft-men van
hem ghehadt al-sulcken gevoelen van sijn deught
ende wijsheydt / dat hy eens niet ghemeyster vop-
sen is ghemaectit gheweestector vande Uniuersi-
teyt van Parijs / ende de selue hoogheydt loflichck
bedient heeft. Ten lesten als hy vele iaeren in dese
stadt hadde ghewoont / heeft hem achter-naer laten
ghelegghen deur de vermaninghe van eenen sijnen
dom

som Priester wesenende / die oock ter seluer tijdt tot
 Parijs woonachtigh was / dat hy (daer hy anders
 midts sijn groote ootd- moedigheyt des herten seer
 af verbaert was) den Priesterlycke staet soude aen-
 nemen. Wesende nu Priester ghewijdt vande kerk-
 ke van Parijs / wierdt hy eenighen tijdt daer naer
 op-genomē om Pastoor te zijn van een sekere stadt
 in Vranckrijck / gheleghen op de frontieren van Neder-
 landt . Dan hoe het ghebeurt is / dat hy (ghe-
 lyck w̄p inde historie ghemelt hebben) cranc van
 herssenen is gheworden / sal ick hier verhalen ghe-
 lyck ick dat van sijn naeste vrienden verstaen hebbe.
 Als hy nu versch Priester ghewijt was / heeft hy
 ghestadighelyck in sijn herte ouer-leght de groote
 Weerdigheyt van dien staet / ende sijn groote on-
 weerdigheyt / ghelyck hy ootd-moedelijck van sijn
 seluen bekende. D'welck als hy te seer hertelijck en-
 de onmaetelijck was ouer-legghende / deur dese ghe-
 weldige meditatie zijn sijne herssenen wat ghequerst
 ende verstoort gheworden / ende t'verstandt heeft
 oock beginnen te twantelen . Maer als doen noch
 soo luttel / dat het hem niet en heeft belett Pastoor
 te zijn (ghelyck ick gheseght hebbe) in een treffelyc-
 ke plaetse . Dan doe ter-tijdt hadde de Kypser Caro-
 lus V. orloge met Franciscus Coningh van Vranck-
 rijck . Welcke saecke sommighe ijndighe menschen
 heeft oorsaecke ghegheuen dat sy den veur-syden
 oom van H. Gouaerdt (die daer een uyt-lander was
 onder hen wel ghesien ende ryck / deur een goedt
 gheestelijck beneficie dat hy in Vranckrijck ghecre-
 ghen hadde) valschelyck hebben beschuldigt / dat
 hy brieuen naer Neder-landt schreue / ende inde selue
 eenighe secrete raedt- slaghen mette vanden van
 Vranckrijck gehadt soude hebben . Maer op hy
 ter-stondt ghevanghen ende langhe inden kercker
 gehouden

ghehouden is gheweest. Dit selue quaedt is oock ter-stondt op H. Gouaerdt ghevalen. Want sommighe van syne onder-saeten hebben hem als oock vremdelingh wesen / uit Nederlandt ghebozen/ al-soo seer ghequelt/ dat hy oock in sijn epghen hups niet sonder perijckel en was. Maer deur het hoofdt hem heeft beginnen qualijcker ghestelt te worden. Ende sijn oom hebbende sijn onschuldigheyt ghevoont / is ten lesten los ghelaten. Maer H. Gouaerdt coets daer naer hebbede deur de selue crancheydt ghedwonghen gheweest sijn vastoorzje af te legghen / is in sijn landt weder ghekeert/ ende en heeft nopt t' sedert sijn ghewoonelijcke vastigheyt des verstandts connen weder cryghen. Hoe wel nochtans dat de crancheydt soo groot niet ghebleuen en is/ oft hy en conste bequamelick daghelycks sijne ghetijden ghelesen/ oock profytelick biecht horen / ende het daghelycksche sacrificie der Missen ghevoeghelyck op-offeren.

CAPITTEL XXXV.

Van sijn goedt ende Godt-vruchtigh leuen.

VOORDTS dat onder dese punckten het eerste is te aen-mercken / hy heeft al-tijdt gheleydt een onbevleckt ende op-recht goedt leuen. De soberheydt heeft hy al-tijdt lief ghehad. Hy hadde een maniere van s'woens-daeghs ende s'vrij-daeghste vasten / die hy tot het upterste sijns leuens onderhouden heeft. Sy-seluen heeft hy met aller sorghvuldigheyt in reynigheyt bewaert. Hy vermeide hem eerstelijck dat hy nopt sijn water maecten en soude in yemandts teghen-wordigheyt (ghelijck sommighe wel onbeschamelijck doen) niet alleen van heuschedts weghen / maer oock om niemandts